NAGBABALIK SI JESUS
SETYEMBRE 23/24
2025

Joshua Mhlakela

NAGBABALIK SI JESUS SETYEMBRE 23/24 2025

DRAFT TRANSLATION LANG

Unang na-publish noong Hulyo 6, 2025 sa orihinal na English ng Truth Limited

Maaaring ma-download ang isang libreng bersyon ng publikasyong ito mula sa Internet Archive.

Ang mga nilalaman ng mensaheng ito ay theoretically kaya earth-shattering at unibersal na hinihiling nila na ang e-booklet na ito ay malayang isalin, nang walang anumang pagsasaalang-alang sa copyright, sa anumang wika o dialect at katulad na malayang ipamahagi saanman sa mundong ito.

TALA NG PUBLISHER

Si Jesu-Kristo ay babalik upang alisin ang Simbahang Kristiyano sa alinman sa 23 o 24 ng Setyembre ng kalendaryong Gregorian. Ang dalawang petsang ito ay tumutugma sa Pista ng mga Trumpeta sa Israel gayundin sa pagsisimula ng Bagong Taon ng relihiyon ng mga Hudyo (Rosh Hashana) ng taong 5786. Sa wika ng simbahan, ito ang pinakahihintay na Rapture ng simbahan, at inihalintulad sa espirituwal na kasal sa pagitan ni Jesus at ng simbahan bilang kanyang birhen na "Nobya." Ito ay magaganap sa isang kisap-mata sa lahat ng time zone ng mundo at walang alinlangan na ang mga nasa International Space Station ay hindi ibubukod. Milyun-milyon ang inaasahang maglalaho nang walang bakas, iiwan ang kanilang mga gusot na damit — at ihuhulog ang natitirang mundo sa pitong taon ng Tribulation na magtatapos sa pagbabalik ni Jesus sa pangalawang pagkakataon. Sa pagkakataong ito ay hayagang gagawin niya ito sa Setyembre 15, 2032 sa Jewish Day of Atonement (Yom Kippur) upang mamahala mula sa Jerusalem sa buong Lupa bilang Hari ng mga hari at Panginoon ng mga panginoon.

Ganito ang patotoong ito ni Joshua Mhlakela ng Johannesburg na isinulat dito para sa kanya ng isang dating Kristiyanong tagapagbalita sa pahayagan. Ito ay batay sa dalawang podcast sa YouTube na nagtatampok kay Brother Joshua – God's Voice Daily, at Centwinz, na na-broadcast noong Hunyo 2025. Simula noon, ang kanyang patotoo ay pinalakas ng isang kapwa South Africa, isang kapatid na babae ni Kristo na nagpatotoo ngayon na si Jesus ay nagdidikta sa kanya ng isang nakasulat na pahayag na nagpapatunay na siya ay babalik sa darating na Pista ng mga Trumpeta. Maran Atha!

Ang pangalan ko ay Joshua Mhlakela. Nakatira ako sa Johannesburg ngunit nanggaling sa Cape Town. Ako ay isang mananampalataya kay Jesus at ngayon ay handa akong sabihin kung ano ang ipinadala niya sa akin upang sabihin sa mundo sa labas. Hindi ako apostol, pastor o obispo — isang simpleng born-again blood-washed believer kay Jesus. Ilang taon na akong lumalakad kasama ng Panginoon. Kaya masasabi kong kilala ko siya ng personal. Gusto ko lang sabihin sa lahat na ang Rapture ay nasa atin. Kahit na hindi ka handa para dito — handa ito para sa iyo.

Bago ako isinilang noong 1982, nanaginip ang aking ama kung saan sinabihan siyang pangalanan akong Joshua. Ito ay bago pa nagkaroon ng teknolohiyang magagamit upang matukoy ang kasarian ng isang hindi pa isinisilang na bata. Gayunpaman, dahil sa ilang mga komplikasyon sa panganganak, binalaan ng doktor ang aking mga magulang na lalabas akong patay o masasaktan. Nang tuluyan akong lumabas nang walang anumang isyu ay idineklara ako ng doktor na isang himalang anak.

Sa parehong araw na ipinanganak ako, ang aking ina ay nagpapahinga sa aking tiyan nang maramdaman niya ang isang espirituwal na puwersa na dumarating sa kanya upang sakalin siya. Lumalaban sa puwersang ito, iikot na sana niya ang kanyang katawan, nakalimutang nasa tiyan niya ako. Kung lumingon siya, bumagsak na sana ako sa sahig at nasugatan ang sarili ko, marahil ay nakamamatay. Ngunit pagkatapos ay ipinaalala ng Diyos sa kanya ang aking presensya, kaya mahigpit siyang kumapit sa akin, at nawala ang espiritung iyon.

Noong ako ay mga apat o limang taong gulang, ako ay kinidnap ng halos isang buwan ng isang taong nakakakilala sa aking pamilya. Himala, isang Indian na tao ang nagbigay ng impormasyon sa pulisya, at sila at ang aking mga magulang ay dumating at iniligtas ako. Napanatili ko ang mga alaala noong panahong iyon — nakaupo lang sa yukbo ng isang lugar na hindi ko alam, umiiyak lang buong araw.

Noong tinedyer ako na may edad na 16 o 17, nakikipaglaban ako sa mga iniisip na magpakamatay. Gusto kong kitilin ang aking buhay, at ang kaaway ay nagbibigay ng mga pagkakataon para sa akin na gawin iyon. Naaalala ko ang isang pagkakataong ito noong sinusubukan kong kitilin ang aking buhay, ngunit nang malapit ko na itong gawin, pinigilan ako ng Diyos.

Kaya't ang kamatayan ay sumusunod sa akin mula sa araw na ako ay ipinanganak. Karaniwang kasabihan na ang lahat ay mamamatay ngunit ayon sa Bibliya mayroong isang grupo ng mga tao na hindi kailanman makakakita ng kamatayan. Sa 1 Corinthians 15:51-52 Paul says "Tayong lahat ay hindi matutulog." Sa madaling salita, hindi tayo lahat ay mamamatay ngunit sa isang iglap, sa isang kisap-mata, lahat tayo ay mababago. Tayo ay mababago sa imortal mula sa mortal. Bibigyan tayo ng Diyos ng mga bagong katawan na kung saan hindi tayo mamamatay kailanman. Kaya sa palagay ko ang espiritu ng kamatayan ay sumusunod sa akin dahil marahil ay batid ni Satanas noon pa man na ang aking hinaharap na pagtawag sa buhay ay upang sabihin sa lahat na mayroong isang grupo ng mga tao sa hinaharap na pipiliin ng Diyos na hindi makita ang kamatayan. Kaya't ang kamatayan ay aking kaaway, at ang kamatayan ay ang kaaway ng Diyos.

Sinasabi ng Amos 3:7, "Walang ginagawa ang Panginoon nang hindi ipinahayag ang kanyang plano sa kanyang mga lingkod na mga propeta." Hindi ako propeta ngunit lingkod ako ng Panginoon. At ngayon ay inihahayag din ng Diyos ang kanyang plano sa mga tao sa mundo.

Noong taong 2000 ako ay naging Kristiyano. Ibinigay ko ang aking buhay kay Jesus noong ako ay nasa tinedyer pa lamang pagkatapos kong labanan ang mga pag-iisip ng pagpapakamatay. Sa tingin ko ako ay 19 nang lumapit ako kay Jesus at ibinigay ang aking buhay sa kanya. Sa taong iyon mismo, habang nakadikit sa simbahan kung saan ako naroroon, dinadalaw namin ang mga tao sa kanilang mga tahanan upang ipagdasal sila. Isang hapon, paglabas sa mga kalye mula sa mga bahay

na ito, napansin kong nasa tabi namin ang isang anghel na kasing taas ng isang gusali o ang pinakamataas na puno sa paligid. Ang anghel na ito ay may dalang espada at patuloy siyang lumilingon sa paligid na parang nagbabantay sa amin. Ang aking mga kasama, gayunpaman, ay hindi alam ito. Wala akong sinabi noon sa kanila dahil hindi ko alam kung ano ang gagawin ko. Anyway, iyon ang isa sa mga unang karanasan ko sa espirituwal na mundo bilang isang born-again Christian. Kung minsan ay naglalakad ako papunta o pauwi sa simbahan, at napupuno ako ng presensya ng Banal na Espiritu ng Diyos, pakiramdam ko ay parang naglalakad si Jesus sa tabi ko kahit na hindi ko siya nakikita.

Noong 2003, sa simbahan ding iyon na aking dinadaluhan, naging assistant pastor ako. Isang gabi nakita ko ang hinaharap sa isang panaginip. Nakita ko ang sarili ko sa isang open field isang madilim na gabi. Napatingin ako sa lupa at napagtanto kong nasunog na pala ito. Sa katutubo ay alam kong hindi lang ang lupa kung nasaan ako ang nasunog. ANG BUONG LUPA ay nasunog! Kung nasaan ako, sobrang nakakatakot ang kapaligiran. Sobrang nakakatakot kung nasaan ako. Umakyat ako ng burol para maghanap ng ibang tao dahil mag-isa lang ako sa lugar na ito sa isang madilim at nakakatakot na gabi. Umakyat ako sa burol, luminga-linga ako sa paligid ngunit wala akong nakitang iba. Tumingala ako sa mga bituin at nakita ko ang mga bituin. Sa pagtingin sa mga bituin, alam ko sa loob ko na ang mga Kristiyanong mananampalataya ay dinala sa Langit bago ang pagkawasak na ang resulta ay nasasaksihan ko rito. Tapos nagising ako. Pagkatapos kong magising, naramdaman kong parang kinuha ng Diyos ang hinaharap at pagkatapos ay ibinalik ako.

Pagkalipas ng pitong taon, noong 2010, nagbitiw ako bilang assistant pastor sa edad na 28, na iniisip, "Diyos, pinaglingkuran kita. Ginawa ko na ang lahat. Ngayon, maaari ba akong tumuon sa sarili kong buhay?"

Nang sumunod na taon, muli sa isang panaginip, nakita ko ang aking sarili sa isang hukuman sa Langit. Nasa labas na ako ng pinto ng court. Sa harapan ko, naghihintay na pumasok, ay isang lalaking literal na nanginginig sa takot. Para bang alam niyang kapag nakapasok na siya sa court ay hindi na siya aabot. Anyway, pumasok na rin siya sa loob, at hindi ko alam kung anong nangyari sa kanya. Napakabilis ng paglilitis sa korte, ilang segundo lang ang inabot nila.

Sinasabi sa Hebreo 9:22, "Itinakda sa isang tao ang mamatay na minsan, at pagkatapos ay darating ang paghuhukom." Kaya alam kong ang mga taong ito ay dumarating sa hukuman para sa paghatol ay namatay na sa lupa, ngunit alam kong hindi ako patay. Tapos turn ko na. Natagpuan ko ang aking sarili na nakaupo sa isa sa mga parang simbahan na upuan sa korte, at tumingin sa upuan kung saan karaniwang nakaupo ang hukom. There was God — napakalaki niya sa upuan kung nasaan siya. Siya ay translucent, kaya hindi ko makita ang kanyang anyo, ngunit alam ko pa rin na ito ay Diyos. Sa aking kaliwa ay si Jesus na may kasing laki ng katawan ng tao, na nagpapakita bilang aking abogado. Nasa kanan ko si Satanas at nasa kamay niya ang isang makapal na file na nagdedetalye sa lahat ng kasalanan na nagawa ko. Kaya't ang kaaway na si Satanas ay inaakusahan ako sa harap ng Diyos Ama at Hukom, ngunit pagkatapos ay humakbang si Jesus. Nung humakbang siya, doon din ako naabsuwelto sa lahat ng kasalanan ko. Sa South Africa, kung ikaw ay napatunayang nagkasala at nasentensiyahan ng isang korte ng batas sa bilangguan, pumunta ka mula sa silid ng hukuman pababa ng hagdan patungo sa isang holding lockup bago ihatid sa bilangguan. Kaya ito ay sa Makalangit na hukuman. Kung hindi mo ito maabot, bababa ka sa hagdan na iyon patungo sa Impiyerno ngunit kung maabot mo ito, aakyat ka sa Langit. Pagkatapos kong mapawalang-sala, umakyat ako sa Langit. Pagdating ko doon, araw na, at nakita ko ang mga taong nakaupo sa paligid. Sa paghusga sa kanilang mga damit, sila ay mga mag-aaral at mga bilanggo sa bilangguan. Ngunit nasa Langit sila — nagawa nila ito!!!

Pagkatapos ay nagpakita si Hesus sa aking harapan na nakasuot ng puting damit. Iniwan ko lang siya sa korte doon, pero nakita ko siyang muli doon sa Langit. Ito ang aking unang pagkakataon na

makita si Hesus sa isang pangitain o panaginip nang malapitan. Mukha siyang Middle Eastern. May dark brown siyang buhok hanggang leeg. Gwapo siya na may balbas na ayos na ayos. Ang isang bagay na nakakuha ng atensyon ko ay ang kanyang mga mata. Namangha ako. Nanatili lang akong nakatingin sa kanya. Hindi ko maialis ang tingin ko sa mga mata niya. Ako ay — hindi ko alam kung ito ang tamang salita dahil hindi English ang aking unang wika — natulala. Labis akong nadala ng mapagtanto na ang aking Tagapaglikha na mahal ko ay nakatayo doon sa aking harapan! Tumingin siya sa akin at, walang sinasabi, nagbigay ng mga utos sa kanyang isip. Pagkatapos ay nagsimulang lumitaw ang mga karwahe at pumila sa harapan ko, napakaraming hindi ko na mabilang. Walang nagmamaneho sa kanila. May dala silang pinakintab na mga bloke ng kahoy sa loob, kung saan iilan lamang ang may personal na pangalan. Sinabi sa akin ni Jesus — muli sa kanyang isip ngunit narinig ko ito nang malakas at malinaw, "Nakaligtas ka ng ilang tao."

Pagkatapos ay tumingin siya sa napakaraming bloke na walang pangalan, at idinagdag, "Dapat mong punan ang lahat ng mga bloke ng kahoy na ito ng mga kaluluwa." At saka ako nagising. Pagkagising ko, naisip ko na baka gusto ng Diyos na maging soul-winner ako at magbukas ng simbahan. Muli, tulad ng una kong panaginip, naramdaman kong babalik ako mula sa Langit. At naramdaman ko ang presensya niya sa paligid ko.

Kaya makalipas ang limang taon, noong 2016, nagsimula ako ng isang bahay na simbahan. Tinawag ko ang mga tao, dumating sila at ipinagdasal ko sila. Nagpatuloy ito nang halos isang buwan, ngunit sa tuwing pupunta ako roon upang ibahagi ang salita ng Diyos at manalangin sa kanila, sa loob ng aking puso ay wala akong kapayapaan, hindi maganda ang pakiramdam ko tungkol dito. Sa wakas, sinabi ko sa kongregasyon na aalis na ako. Hindi na nila kailangang magdasal sa loob ng bahay simbahan. Pagkatapos ay lumabas na ako, handa nang umalis nang, sa labas ng bakuran, isang matandang babae ang lumapit sa akin. Hiniling niya sa akin na ipagdasal siya, kaya ipinatong ko ang aking mga kamay sa kanyang ulo, pumikit siya, pumikit din ako at nagdasal para sa kanya. Habang ginagawa ko iyon ay nakaramdam ako ng kuryenteng dumaloy sa kamay ko. Iminulat ko ang aking mga mata habang ako ay nagdadasal at ang matandang babae na ito ay narito ngunit sa tabi niya — ngayon ay hindi ako natutulog, hindi ito isang panaginip, ako ay nasa labas ng malawak na bukas — si Hesus ay nagpakita mismo sa aking harapan, nakatayo sa tabi niya at nakatingin sa akin. Ngunit ngayon ay hindi na siya nakasuot ng puting damit. Nakasuot siya ng isang maringal na damit na may kulay asul o kulay asul na hanggang sa kanyang paa. Mukha siyang napakalakas sa malapad niyang balikat at malakas na dibdib. Pagtingin ko sa dibdib niya ay para akong nakakakita ng mga kalawakan doon tulad ng mga kalawakan ng outer space. At ang kaisipang ito ay dumating sa akin: Ito ang nag-uugnay sa uniberso! At habang nakatingin ako sa kanya ng harapan, ngumiti siya at nawala. Naiwan ako sa impresyon na ang kanyang ngiti ay nagsasabing, "Magaling!" para sa pagsasara ng simbahang ito. Dahil hindi iyon ang plano niya para sa akin; Hindi dapat ako magbukas ng simbahan. At nang matapos akong magdasal, iminulat ng matandang babae ang kanyang mga mata at sinabi sa akin, "Alam mo ba na noong nagdarasal ka para sa akin ay parang may bigat na natanggal sa aking mga balikat, at napakagaan ng pakiramdam ko pagkatapos noon?" Alam kong ito ay dahil sa presensya ni Jesus.

Sa isa pang panaginip o pangitain, noong 2016, nakita ko si Jesus sa Langit, nakasuot ng kaparehong mukhang maringal na damit at nakatayo sa labas ng isang gusali na kahawig ng gusali ng Korte Suprema ng Estados Unidos na may haliging harapan. Doon ay partikular niyang sinabi sa akin, "Hindi ka dapat magbukas ng simbahan." Ipapahayag ko lang siya sa Mundo bilang ang nalalapit na Hari.

Noong 2017 sa isang panaginip dinala ako sa Langit kung saan sa isang silid ng trono nakita ko si Jesus na nakaupo sa kanyang trono habang ang kanyang mga braso ay nakapatong sa mga armrests. Sa sahig ay nakikita ko ang paligid ng kanyang trono na may ambon, at may naririnig akong tunog na para bang may paparating na digmaan sa mundo. Iyon ang impression na nakuha ko. Isang bagay

na napaka, napaka, napakaseryoso ay darating sa mundo. Tumingin ako kay Hesus. Muli nang hindi binubuksan ang kanyang bibig ngunit sa kanyang isip ay naririnig ko siya ng napakalakas at malinaw na sinasabi sa akin, "Malapit na ako!" Nang sabihin niya ang mga salitang ito, nagsimula siyang tumayo habang nakahawak sa armrests. Ngunit bago pa siya tuluyang makatayo, ang kapangyarihan ay nagmula sa kanya at hinipan ako ng walang pinsalang paatras palabas ng Langit sa kalangitan sa ilang segundo. Napahiga ako sa kama ko. The moment I landed on my bed, I woke up and I cried out, feeling his presence in me so strongly. Natutulog ang asawa ko sa tabi ko. Sinabi niya sa akin, "Ano ang mali?" Hanggang ngayon ay hindi ko alam kung bakit ko ito nasabi sa kanya, ngunit ito ang sagot na lumabas sa aking bibig, "Nakakita ako ng isang lalaki sa Langit."

Ngayon ay iniisip ko noon na ako ay tatandang lalaki at magiging isang matandang Kristiyano, at marahil ay pumanaw ako sa edad na nubenta. Ngunit lahat ng ito ay nagbago noong 2018. Sa taong iyon, muli sa panaginip, hindi ko nakita ang Diyos ngunit naririnig ko ang kanyang napakalakas na boses. Sa mga nakakarinig nito — mangyaring bigyang-pansin ang susunod kong sasabihin. Markahan ang mga salitang sasabihin ko dahil wala sa mga salitang sinasabi ko ang mahuhulog sa lupa. Wala sa mga salitang ito ang magiging walang laman dahil ang mga ito ay nagmula sa Diyos mismo. Sa madaling salita matutupad ang mga ito. Sa panaginip na ito sinabi niya, "Walang World Cup 2026 dahil ang buhay sa mundo ay hindi magiging negosyo gaya ng dati para sa mga naiwan." Tapos nagising ako. Hindi ako fan ng soccer, kaya paggising ko, hindi ko alam kung kailan ginanap ang huling World Cup, o kung kailan ang susunod. Nang maglaon, sinuri ko at nalaman kong ang mga laban ng men's soccer World Cup 2026 ay gaganapin pangunahin sa Estados Unidos.

Mamaya noong 2018, isang umaga ay nagising ako, binuksan ko ang mga ilaw at nagsimulang magbasa ng aking Bibliya. Si Hesus ay nagpakita sa aking harapan na nakasuot ng puting damit. Hindi ito panaginip, dahil gising ako. Nakatingin ako sa kanya nang harapan nang, nang hindi ibinubuka ang kanyang bibig, sinabi niya ang mga salitang ito sa kanyang isipan, "Mula sa panahong ang Israel ay naging isang bansa noong 1948 ay magkakaroon ng 77 taon bago ang Pag-alis." Hindi niya ginamit ang salitang “Rapture” pero alam kong ito ang tinutukoy niya. Dagdag pa niya, "Sa 2025, sa Setyembre 23 at 24, darating ako upang kunin ang aking simbahan. Sa dalawang araw na ito ay walang makakaalam ng araw o oras na darating ako. Pagkatapos nito, magkakaroon ng pitong taong Kapighatian sa lupa para sa mga naiwan. Sa 2032, sa Setyembre 15, babalik ako sa Lupa bilang Hari."

Matapos sabihin ang mga salitang ito ay nawala siya, at naiwan akong namangha. Wala pa akong masyadong alam noon tungkol sa Rapture, Ikalawang Pagdating at Kapighatian. Noong ako ay isang kabataan na nagsisimulang maging isang Kristiyano, sinabi sa akin ng isang pastor na sa hinaharap ay may ilang kapighatian na mangyayari, at ang mga Kristiyano ay dumaan dito. Iyon lang ang alam ko. Hindi ko alam na may rutang pagtakas sa pamamagitan ng Rapture. Maaaring narinig ko ang tungkol dito at doon, ngunit talagang hindi ko alam.

Ngayon alam ko na ang mga ito ay napakakontrobersyal na mga paksa, ngunit sinabi sa akin ng Diyos isang araw na basahin ang Isaiah 55 kung saan sinabi niya, "Walang salita sa akin ang iiwan sa akin at babalik sa akin nang walang kabuluhan." At pagkatapos ay sinabi niya na sisimulan niya akong turuan. Magsisimula na siyang mag-isip sa isip ko. Hindi ako Diyos ngunit naglalagay siya ng mga saloobin sa aking isipan upang mas maunawaan ko ang mga bagay na ito. Dinala niya ako sa 2 Hari 2:1-11 sa nakaraang Rapture — na kay Elias. Nang si Elias at si Eliseo ay magkasama, ang mga propeta ay lumapit sa kanila at tinanong si Eliseo, "Alam mo ba na ang iyong panginoon ay kukunin sa iyo ngayon?" At sinabi ni Eliseo sa kanila, "Oo, alam ko." At gayon din ang ginawa ng ibang mga propeta mula sa ibang lugar. Tinanong nila siya ng parehong tanong, at sasabihin din niya, "Oo, alam ko." Sa wakas, sinabi ni Elias kay Eliseo, "Bago ako kunin sa iyo, sabihin mo sa akin kung ano ang gusto mong gawin ko para sa iyo." Kaya't nakita ko na ang araw ng pagdagit kay Elias ay hindi isang misteryo sa kanila. Sa katunayan ay ipinahayag ito ng Diyos sa mga propeta,

kay Eliseo, at kay Elias. Kaya ipinakita sa akin ng Diyos na gagawin niya ang parehong bagay para sa darating na Pag-agaw.

Kaya sinimulan kong pag-aralan nang taimtim ang paksang ito. Pagkatapos ay nalaman ko na mayroong Diyos na nagpasimula ng pitong kapistahan, at si Jesus, sa pamamagitan ng kanyang buhay, kamatayan at muling pagkabuhay, ay natupad na ang apat sa mga ito — ang Paskuwa, Tinapay na Walang Lebadura, Mga Unang Bunga at Pentecostes. Tatlo na lamang ang natitira — ang Pista ng mga Trumpeta, Araw ng Pagbabayad-sala, at mga Tabernakulo.

Sinasabi sa atin ng Levitico 23 na ang Pista ng mga Trumpeta ay itinatag bilang isang araw na kaganapan. Nagsimula ito sa visual sighting ng bagong buwan. Ngunit dahil sa kawalan ng katiyakan sa pisikal na pagmamasid sa maliit na gasuklay na iyon ng bagong buwan, ang tagal ng isang araw ay pinalawig sa dalawang araw. Sa kalaunan ang sitwasyong ito ay nagbunga ng pananalitang Hebreo na “Walang nakakaalam ng araw o oras” bilang pagtukoy sa Pista ng mga Trumpeta na ito.

Gaya ng nabanggit kanina, ginamit ni Jesus ang salitang Exodus ngunit ang tinutukoy niya ay ang Rapture. Pitumpu't pitong taon mula sa pagkakatatag ng Israel noong 1948 ay naghahatid sa atin sa mismong taong ito, 2025.

At sa 2025, Setyembre 23 at 24 ang dalawang araw ng Pista ng mga Trumpeta. Kaya ito ang magiging makitid na bintana ng panahon kung kailan magaganap ang Rapture of the Church. Makalipas ang pitong taon, sa 2032, ang Setyembre 15 ay ang Araw ng Pagbabayad-sala kapag si Jesus ay bumalik sa Lupa bilang Hari.

Kaya bakit niya sinabi sa akin ang tungkol sa World Cup? Sinasabi sa atin ng 1 Tesalonica 5:5 na darating ang panahon na ang mga tao ay malakas na magpupuri sa pagdating ng kapayapaan at katiwasayan sa buong mundo. Hindi bababa sa ito ang ipapangako ng darating na charismatic Antikristo sa mundo pagkatapos ng Rapture. Marahil ay magkakaroon nga ng kapayapaan, ngunit hindi ko alam kung gaano katagal iyon. Ngunit pagsapit ng Hunyo 2026 ang mundo ay malalagay na sa napakalaking gulo, magkakaroon ng napakaraming kaguluhan at pagkawasak, na hindi na magagawa ng FIFA ang mga laban sa World Cup sa US, Canada at Mexico.

Sa Mateo 24:36 sinabi ni Hesus na walang nakakaalam ng araw o oras ng Rapture. Ngunit kung i-google mo ito sa Internet, makakahanap ka ng mga website na nagpapaliwanag na ang expression na ito ay talagang isang Hebrew idiom para sa Feast of Trumpets. Ang Pista ng mga Trumpeta ay isang isang araw na pagdiriwang sa orihinal, at nagsimula ito sa pisikal na pagkakita sa "bagong buwan." Dahil sa kawalan ng katiyakan ng visual sighting, ang isang araw na pagdiriwang ay umabot sa dalawang aktwal na araw. Kaya naman masasabi ng isa na walang nakakaalam ng araw o oras ng bagong buwan — at dahil dito ay ang Pista ng mga Trumpeta — at sa huli ay ang Rapture din.

Ngunit ito rin ay isang salamin ng tradisyonal na mga kaugalian sa kasal ng mga Hudyo. Kapag nakapagdesisyon na ang ama ng nobyo sa petsa ng kasal, sasabihin niya sa kanyang anak na "Halika at sunduin mo ang iyong nobya." Kaya walang nakakaalam ng araw o oras ng kasal, kahit ang anak, kundi ang ama lamang. Ang simbahan ay ang nobya ni Hesus, kaya ang Rapture ay magiging katulad ng kasal sa pagitan ni Hesus at ng Simbahan. Sa Mundo ito ay magaganap sa isang araw na walang nakakaalam sa Mundo, kahit ang Anak sa Mundo, kundi ang Ama lamang.

At kung pupunta ka sa 1 Corinthians 15:51-52 Paul ay sumasang-ayon kay Jesus sa pamamagitan ng pagbanggit sa "huling trumpeta." Ngayon maraming mga tao kapag nabasa nila ang "huling trumpeta" tumakbo sila sa aklat ng Apocalipsis at sinasabing ang huling trumpeta ay ang ikapitong

trumpeta na tunog ng ikapitong anghel sa panahon ng Kapighatian. Ito ay hindi tama. Sa panahon ng Pista ng mga Trumpeta ang shofar ay hinipan ng 99 na beses, na sinusundan ng ika-100 at ang huli ay ang "huling trumpeta."

Sinasabi ng 1 Thessalonians 5:1, “Ngayon, mga kapatid, tungkol sa mga oras at petsa — hindi namin kailangang sumulat sa inyo.” Hindi kinailangang sumulat si Pablo sa mga taga-Tesalonica tungkol sa mga panahon at mga petsa ng “araw ng Panginoon.” Ito ay dahil ang araw ng Panginoon ay isang pangyayaring nakatago sa kanila sa susunod na 2,000 taon, ngunit ihahayag sa End Times Church. At sa talatang 4 sinabi ni Pablo na ang araw na iyon ay hindi magiging sorpresa sa mga nasa liwanag, ngunit tulad ng isang magnanakaw ito ay magugulat sa mga nasa kadiliman.

Hinihikayat tayo ng Hebreo 10:25 na huwag pabayaan ang pagtitipon, kundi gawin ito lalo na habang nakikita nating nalalapit na ang araw na iyon. At sinabi ko sa iyo na ito ay hindi anumang random na araw ngunit isang nakapirming window ng oras na makikita ng isa na papalapit.

Sa Mga Gawa 1:6-7 tinanong siya ng mga alagad ni Jesus pagkatapos ng kanyang pagkabuhay na mag-uli, "Sa panahong ito, magiging hari ka ba ng Israel?" Ngunit sinabi niya sa kanila, "Hindi para sa inyo ang malaman ang mga panahon at mga kapanahunan na itinakda ng Ama sa kanyang sariling kapamahalaan. Kundi kayo'y magiging mga saksi ko sa Judea, Samaria, at sa kahulihulihang bahagi ng mundo." Sa madaling salita, ang mga oras na babalik si Jesus at magiging hari sa Israel ay hindi nila dapat alalahanin. Pagkatapos ng lahat, ito ay magaganap pagkalipas ng 2,000 taon.

Parang sinabihan si Daniel na isara ang kanyang mga salita at tatakan ang kanyang aklat hanggang sa Oras ng Katapusan. Kaya magkakaroon ng kapahayagan na darating sa simbahan sa Panahon ng Katapusan, isang kapahayagan ng mismong panahon ng Katapusan.

Kaya ako ay sumusulat upang balaan ang South Africa at ang mundo na si Jesus ay babalik. Kung ikaw ay natagpuang wala si Jesus sa iyong buhay o kung hindi mo ibinigay ang iyong buhay kay Hesus — tandaan na ang oras ay papalapit na. Ang oras na itinakda ng Diyos para sa mga tao upang tanggapin siya, ang panahon ng biyaya kung saan ibinigay ng Diyos ang simbahan upang maabot ang mundo upang ang lahat ay matanggap si Jesus at maligtas ay malapit nang magwakas.

Ang Rapture ay mangyayari. Milyun-milyong mga Kristiyano sa buong mundo kabilang ang South Africa ay mawawala sa isang segundo. Pagkatapos ng pag-alis ng mga Kristiyano sa mundo, ang paghatol ng Diyos ay babagsak sa mundo.

Ang mundo ay naghahanda para sa World Cup 2026. Ngunit pagkatapos ng Rapture ng 2025 ay magkakaroon ng kaguluhan, pagkawasak at pagkawasak sa mundo na sa Hunyo 2026, wala nang mga laban sa World Cup na lalaruin. Ang mundo ay magiging isang hindi makikilalang lugar.

Kaya't muli akong narito upang makiusap at magmakaawa sa inyong lahat — mangyaring huwag isipin na mayroon kayong maraming oras. Wala kang maraming oras. Tandaan na hindi ako tinawag para magbukas ng mga simbahan. Naisip ko minsan na iyon ang nasa isip ng Diyos para sa akin. Ngunit mula noon, nalaman ko na ang aking tungkulin ay ipahayag sa mundo na higit sa lahat, si Jesus ay buhay at siya ay babalik sa lalong madaling panahon. Kaya, mundo, maging handa. Iwanan ang lahat ng iyong mga kasalanan at lumapit kay Kristo kung saan makakatagpo ka ng kaligtasan. Oras na ng pagsasara. Hindi ko masasabing ako lang ang tawag pero isa ako sa mga huling tawag ng Diyos. Kaya't nakikiusap ako sa lahat — mga ordinaryong mamamayan, mga negosyante, mga kilalang tao, mga ministro ng gobyerno, mga pangulo ng mga bansa sa bawat kontinente sa buong mundo — ibigay ang iyong buhay kay Jesus ngayon dahil malapit na ang panahon ng Pag-agaw.

Noong 2019 nakita ko si Tom Horn sa isang palabas sa TV na nagsasalita tungkol sa kanyang aklat, The Wormwood Prophecy. Wala na siya sa amin ngayon, ngunit sa palabas ay sinabi niyang mayroon siyang impormasyon mula sa isang empleyado ng NASA na ang isang asteroid ay tatama sa Earth sa 2029 sa Biyernes 13. Sinabi ni Horn na kailangan niyang umupo sa pagkabigla, nang mapagtanto niyang ang asteroid ay maaaring ang nasusunog na bituin na binanggit sa Apocalipsis 8. Kung ang petsang ito ay mamarkahan sa kalagitnaan ng pitong taong Kapighatian, kung gayon kapag binibilang natin ang 3 1/2 taon, darating tayo sa 2025. Kaya ang kanyang pangkalahatang hinaharap na timeline ay karaniwang sumasang-ayon sa akin.

Natanggap ko ang huling major vision noong 2018. Siyempre, hindi ito ang unang pagkakataon na magsalita tungkol dito mula noon. Halimbawa, nagsalita ako sa pang-araw-araw na podcast ng God's Voice Daily. Mayroon din akong sariling channel sa YouTube kung saan sinusubukan kong ibigay ang mensaheng ito. Hindi ko ibibigay ang pangalan ng channel dito dahil wala ako dito para i-promote ang sarili ko.

Si Hesus ay namatay, inilibing, nabuhay muli at umakyat sa langit noong 32 AD. May mga iskolar ng Bibliya na naniniwala na siya ay mawawala sa loob ng 2,000 taon, at pagkatapos ay babalik. Kung magdadagdag ka ng 2,000 taon sa 32 AD makakarating ka sa 2032 para sa taon ng pagbabalik ni Kristo. Ngunit magkakaroon ng pitong taon ng Tribulation bago iyon, kaya kung magbawas ka ng pito mula sa 2032, matatapos ka sa taong ito, 2025!

Walang alinlangan na maraming tao ang magsasabi sa akin na marami pang iba ang nagtakda ng mga ganitong uri ng petsa noon. Ang lahat ng ito ay nauwi sa wala — ngunit hindi ito mangyayari sa isang ito. Ako ay isang BILYON PERCENT na sigurado na ang Rapture ng Simbahan ay magaganap ngayong Setyembre 23 o 24. Hinihiling ko sa mundo na maging handa para dito. Siguraduhing ibigay ang iyong buhay kay Hesus. Siya ang daan, ang katotohanan at ang buhay. Siya ang Diyos.